

เราลิขิตชีวิตเราเอง..!!

นำเสนอเมื่อ : 2 ก.พ. 2552

อยากบอกว่า....ถ้าเราทำดีที่สุดแล้ว..ผลลัพธ์ออกมายังไม่ดีพอ...เราแค่ขอพิจารณาตัวเองเพื่อปรับปรุง..
เราลิขิตเราเอง...หากแต่ใช่จะไปโทษฟ้าดินหรือโชคชะตากำหนด

สิ่งใดที่เราได้พยายามแล้วอย่างเต็มที่

ไม่ว่าผลลัพธ์มันจะออกมาเป็นอย่างไรก็จงภูมิใจยอมรับ

เมื่อไม่มีอะไรจะมาเปลี่ยนแปลงกำหนดขององค์ประกอบแวดล้อมได้

ก็จงภูมิใจ...ที่เราได้ทำดีที่สุดแล้ว...

หลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้น

บางครั้งมันอาจไม่ใช่ผลจากการกระทำของเราโดยตรง

แม้การยอมรับความผิดพลาดบกพร่องของตัวเองจะเป็นสิ่งที่ควรทำ

แต่การโทษตัวเอง...ไม่ใช่วิธีที่จะช่วยอะไรให้ดีขึ้น

มีแต่จะทำให้เราต้องสูญเสียความเชื่อมั่นศรัทธาในตัวเอง

และยิ่งเจ็บปวดเสียใจกับเรื่องเลวร้ายตรงหน้ามากขึ้น

ไม่ว่าวันนั้นจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก็ตาม

จงยอมรับความจริงว่ามันได้เกิดขึ้นแล้ว

และทำใจยอมรับเหตุการณ์นั้นๆ ให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเราให้ได้

เรารู้ตัวเราเองว่าเราได้ทุ่มเทและพยายามแล้วอย่างเต็มที่

เราไม่ได้มีความตั้งใจที่จะทำให้ผลลัพธ์ต้องออกมาแย่หรือเลวร้าย

หากแต่ปัจจัยองค์ประกอบแวดล้อมต่างหาก...

คือผู้กำหนดให้ทุกอย่างต้องเป็นเช่นนั้น

คิดเสียว่าเมื่อเราจะต้องผิดหวัง..จะต้องล้มเหลว..จะต้องสูญเสีย..

ทุกอย่างมันก็จะต้องเป็นไปตามที่เราลิขิตเอง..

หากเรากำหนดมาให้เราต้องพบกับเหตุการณ์นี้ กับความเจ็บปวดนี้

ก็ยอมไม่มีทางที่เราจะหลีกเลี่ยงได้ **ทั้งนี้เราคือผู้กุมชะตาเราเอง....**

ไม่ใช่โชคชะตาฟ้าลิขิต...!!!

ที่สำคัญคือที่ผ่านมาเราได้ทำดีที่สุดแล้วหรือเปล่า

ถ้าเราทำดีที่สุดแล้ว ทำเต็มที่ สุดพลัง สุดความสามารถของเราแล้ว

ก็จงอย่าไปเสียใจกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

บางทีสาเหตุอาจไม่ใช่เพราะตัวเราเอง

แต่เป็นเพราะเหตุผลอื่นอีกมากมายหลายอย่างที่กำหนดให้มันเป็นไปเช่นนั้น

เมื่อสิ่งที่เราได้ทำคือ**สิ่งที่ดีที่สุด...**

ก็ยอมไม่มีอะไรที่เราจะต้องเสียใจ

ถ้าหากว่า...วันนี้ไม่ใช่วันของเราแต่วันข้างหน้าอาจเป็นวันของเราก็ได้

สู้ต่อไปเถอะ...